

INGYENES

II. ÉVFOLYAM 6. SZÁM

KÜLÖNSZÁM

Szentpéteri Kronika

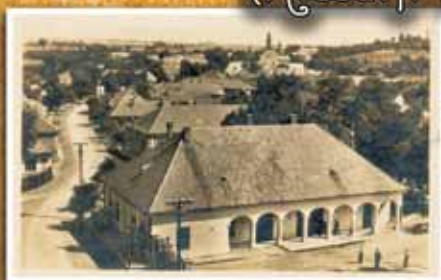

Sajószentpéter város közéleti lapja

2009. június

A MÚLT
A JÖVENDŐ TÜKRE.
(KOSSUTH LAJOS)

„Legyünk büszkék Sajószentpéterre!”

Interjú dr. Faragó Péterrel, városunk polgármesterével

Sajószentpéter idén ünnepli várossá nyilvánításának 20. évfordulóját. Történelmi mércével mérve 20 év nem nagy idő, ugyanakkor egy település életében mégsem elhanyagolható periódus. Ezt szem előtt tartva döntött úgy a város vezetése, hogy júniusban, I. Sajószentpéteri Városnapok néven, nagyszabású rendezvénysorozatot indít útjára.

Dr. Faragó Péter szerint egy szép hagyomány első állomása lehet a közel egyhetes rendezvénysorozat

Talán közhely, de igaz: a megváltozott jogállás számos tekintetben másfajta cselekvést, másfajta hozzáállást igényel, amit az elmúlt két évtized során a sajószentpéteriek is megtapasztalhattak. Az összetartozásnak egy szélesebb horizontja került a városlakók látóterébe, legyen szó településfejlesztésről, egészségügyről vagy csak egyszerűen a közösségi együttlét és szórakozás színteréről. Fontos, hogy tisztában legyünk szellemi örökségünkkel, de ugyanakkor a kulturális és építészeti értékeink megőrzése is kiemelt feladatunk. Többek között erről is beszélt a Szentpéteri Krónikának adott interjújában a város első embere.

- Személy szerint Ön, illetve a képviselő-testület miért tartotta fontosnak, hogy hagyományteremtő szándékkal elindítsák a városnapok rendezvénysorozatát?

- A döntés aktualitását a várossá nyilvánítás 20. évfordu-

lója adta, de természetesen azt is figyelembe vettük, hogy ma már szinte minden városban találkozhatunk a városnapok rendezvényeivel, amikor az év kiemelkedő eseményeként megünneplik a település városi rangra emelkedését. Ilyenkor a lakóknak a programok széles skáláját kínálják a szervezők, természetesen azzal a nem titkolt szándékkal, hogy más települések, városok polgárait is becsalogassák a különböző eseményekre. Ha profi a szervezés, az ideérkező vendégek a város jó hírét vizslik országszerte. Mindig is azt mondtam, és ma is úgy vélem, a városnak az adhat szélesebb körű lehetőségeket, ha egyre többen megismerik, és egyre többen gondolják úgy, hogy itt érdemes egy-két napot eltölteni. Nekünk az a feladatunk, hogy ehhez megfelelő feltételeket biztosítsunk.

- Miért pont június utolsó hetére esett a választás?

- Elkezdtek kutatni, hogy mihez kössük a városnapokat. Dr. Tóth Péter történész, egyetemi docens segítségével kiderítettük, hogy valamikor a középkorban Sajószentpéteren állt egy katolikus templom, amely Szent Péter nevét viselte. Egyértelművé vált, hogy a város erről a templomról kapta a nevét, így az volt az általános vélemény, hogy minden évben Péter-Pál nap környékén kell megrendeznünk a városnapok eseménysorozatát.

- A helyi lakosok egyre gyakrabban adnak hangot annak a véleményüknek, miszerint ismét jó sajószentpéterinek lenni. A városnapokkal ezt az érzést kívánják tovább erősíteni,

vagy a lokálpatriotizmus lebeg a szemük előtt, esetleg a város kistérségi szerepkörre kíván némi ráerősítést?

- Ha röviden akarok válaszolni, akkor azt mondhatom, mindhárom. Az emberek közérzetét rendkívüli módon befolyásolja, milyen a közvetlen környezetük. Ebben volt és jelenleg is van még tennivalónk, de úgy gondolom, annak érdekében, hogy az emberek véleménye, megítélése e tekintetben megváltozzon, sokat tettünk az elmúlt 2,5-3 évben. (Bővebben a képviselői sorozat zárásaként a Szentpéteri Krónika júniusi számában. - a szerk.) Természetesen a lokálpatriotizmus erősítése is fontos cél. Mondom ezt én, aki ugyan nem sajószentpéteri születésű vagyok, de mindenképpen sajószentpéterinek érzem magam, már csak ezért is, mert az itt élők gyakran a tudtomra adják, hogy egyetértene azzal az iránnyal, amerre Sajószentpéter az utóbbi években halad. A harmadik szempont valóban a kistérségi, pontosabban a mikrotérségi szerepkör erősítése. Valójában annak örülnék a legjobban, ha ilyen ünnepi alkalmakkor egyre több olyan látogatóval találkozhatnánk, aki valamely környező településről érkezik, s egy idő után már régi ismerősként üdvözölhetnénk egymást. Talán a mai helyzetben ez utópia, de az is örömmel töltene el, ha esetleg fehér asztal mellett - más politikai nézeteket vallókkal is alkalom nyílna egy jó beszélgetésre. Úgy gondolom, a sajószentpéteriek maguk is tapasztalhatják, hogy a képviselő-testületi ülésekről is tudatosan számúzzuk az országos politikát.

- Amikor felvetődött, hogy a település egy ilyen nagyszabású rendezvénysorozattal tiszteleg a várossá nyilvánítás évfordulója előtt, úgy tudom, hogy az egyházak vezetői is egy ember-

ként álltak az elgondolás mellé.

- Amióta polgármester vagyok, az első perctől kezdve hangsúlyozom, hogy az egyházak szerves részei a városnak. Még mielőtt bárki demagógiával vádolhatna, el kell mondanom, hogy a városrehabilitációs pályázatba is az én javaslatomra került be egy 60 millió forintos tétel, amely a református nagytemplom külső-belső megújulását eredményezi, illetve már korábban is döntött a képviselő-testület olyan támogatásról, amely jóvoltából a római katolikus templom szépült, gyarapodott. Elképzelni sem tudnám, hogy egy ilyen jeles ünnepet az egyházak mellőzésével szervezzünk meg, de ahogyan az egyházi vezetők reakcióiból láttam, ők is nagyon szívesen fogadták a felkérést.

- A következőkben lehetőséget adunk arra, hogy polgármester úr átnyújtson egy képzeletbeli meghívót a város lakóinak.

- Őszintén remélem, hogy egy sikeres hagyomány első állomása lesz a Sajószentpéteri Városnapok rendezvénysorozata. A lehetőséggel élve minden sajószentpéteri lakost ezúton is meghívok a majd' egyhetes eseménysorozatra, és arra buzdítok mindenkit, hogy hívjanak magukkal vendégeket, közeli és távoli településekről egyaránt, hogy minél többen legyünk tanúi egy szép hagyomány születésének, s eközben legyünk büszkék városunkra, Sajószentpéterre!

Ha mélyebben átérezzük a fentebb írtakat, rájöhetünk, hogy az ünnep és maga az ünnepelés az együvé tartozásnak, a közösségépítésnek, az önbecsülésnek egy különlegesen kiemelt alkalma, és a maga méltóságával mindenképp építő szellemiségű.

Ahogy a történész látja

Beszélgetés dr. Tóth Péter egyetemi docenssel

Egy település, egy város esetében rendkívül izgalmas kérdés, hogy miként és milyen külső körülmények hatására jött létre egykor az a lakókörnyezet, élettér, amely - ha nem is az akkori formájában, de - ma is a környezetünk szerves része. Sajószentpéter esetében az 1989 márciusában keltezett várossá avató oklevél csak mintegy „helyreállította” a korábbi városi rangot, éppen ezért számunkra sokkal fontosabb információ a város „névnapijának” kérdésköre.

- Június utolsó hetében kerül lebonyolításra az I. Sajószentpéteri Városnapok rendezvénysorozata. Történelmileg miként lehet megindokolni ezt az időpontválasztást?

- Általában azt szokták tőlünk, történészekről kérdezni, hogy mikor alapítottak egy adott települést. Azt kell mondanom, hogy a legritkább esetben tudjuk pontos időponthoz kötni az adott település létrejöttét, mivel az első okleveles említések szinte soha nem azonosak a tényleges „születési” dátummal. Legfeljebb a bányavárosok lehetnek kivételek ez alól, hiszen azok úgynevezett alapított települések.

Sajószentpéter vonatkozásában több, kiváltságokat adományozó oklevéllel találkozunk, ezekben az írásos dokumentumokban azonban már (mező) városként említik a települést, így az a konkrét időpont, amikor ténylegesen városi rangra emelkedett, gyakorlatilag megfoghatatlan. Ezért arra gondoltunk, hogy amennyiben a „születésnapot” nem tudjuk megünnepelni, akkor ünnepeljük meg a város „névnapját”, azt ugyanis pontosan meg tudjuk határozni. A város neve egyértelműen az egykori katolikus templom védőszentjének nevére utal: Szent Péter apostolra. Ez a Szent Péter (és Pál) tiszteletére szentelt templom a mai katolikus templommal szemben lévő dombon állt, a XVII. század végén pusztult el, köveit az új templom építésénél használták fel. E régi templom tiszteletére szerettünk volna egy keresztet is állítani, azonban az idő rövidsége miatt

Dr. Tóth Péter is sajószentpéteri „gyökerekkel” büszkélkedhet

most ez nem valósulhat meg, miután először régészeti feltárásokat kell a helyszínen végezni. Visszatérve az eredeti kérdésre: a városnapok rendezvénysorozatának időbeli tájolása nem a véletlen műve. Szent Péter apostol legnagyobb ünnepe ugyanis június 29-e (amely egyébként is jeles nap a magyar hagyományokat vizsgálva), így esett a választás június utolsó hetére. Azt csak kiegészítésként fűzöm hozzá, hogy a védőszentet a régi időkben is megünnepelték: ezt a napot nevezzük búcsúnak. A búcsú alkalmá összekapcsolódott a vásárral, ami Sajószentpéterre is igaz, hiszen itt is tartottak Péter-Pál napi vásárt, igaz, kiváltságlevéllel ezzel kapcsolatosan nem maradt fenn - egyébként ez is a vásár régiségét bizonyítja.

- A városnapok keretében június 26-án nyílik az MSK-ban egy képeslap és városfotó kiállítás, amelyet Ön nyit meg. Miről árulkodnak ezek a vizuális emlékek egy történész számára?

- A képeslapok valódi értékét az adja, hogy a készítőik más (sokszor idegen) emberek számára próbálják a város azon építészeti értékeit bemutatni, amelyek valamilyen szempontból reprezentálják az adott települést. Ellentétben a fotókkal, ahol a készítés pillanatában nem az a fontos, hogy éppen mi a háttér, hanem azok a személyek, akik valamilyen okból az adott fotográfián szerepelnek. Mégis, ezek a többnyire családi vagy eseményfotók is rendkívül értékes információkat hordoznak úgy, hogy egykori készítőik nem is voltak akkor ennek tudatában. Mondok egy példát. Akik éltek az '50-es években, jól tudják, hogy kényszerből jártunk a május elsejei felvonulásokra, amelyeken szinte megszámlálhatatlan mennyiségű fénykép készült. S ugyan a felvonulókat fényképezték, de megörökítették ezeken a fotókon például a sajószentpéteri főutca (Kosuth út) azon részleteit is, amelyek ma már nem léteznek, azonban hála az akkor ké-

ugyan csak több olyan fotó van a birtokában, amelyeken a gimnazista Pécsi Sándor is látható. Hasonló módon sikerült felvenni a kapcsolatot a háború előtti utolsó sajószentpéteri országgyűlési képviselő, Ronkay Ferenc unokájával is, aki a saját családi fényképalbumát nézte át, amelyben - mint kiderült - több olyan felvétel is található, amely a Ronkay-kert névadóját ábrázolja.

- Milyen szempontok alapján válogatják össze a kiállítás anyagát?

- Most különleges szempontok alapján válogatunk: egyrészt szeretnénk azok segítségét megköszönni, akik a családi albumukból a rendelkezésünkre bocsátottak egy-egy érdekesebb fotót, így ezek a képek biztosan láthatók majd az MSK galériájában. Másrészt valódi kuriózumokat is szeretnénk az érdeklődők elé tárni, igaz, egy háborús hasonlattal élve: nem szeretnénk minden puskaopt ellőni, hiszen a végső cél az, hogy a városfotókból a későbbiek során egy könyv

Madártávlatból egykor így festett városunk

szült fotóknak, a ma már csak emlékeinkben élő épületek is tökéletesen beazonosíthatók. Ezen túl a fényképeknek egy másik vonatkozása is van. Több olyan fontos személyiséget is megörökítettek egykor, aki itt született, esetleg hosszabb ideig itt élt, s a celluloid segítségével nyomon követhető az életének bizonyos szakasza. Így találtuk meg például Pécsi Sándor egykori sárospataki osztálytársát, akinek

szűlőcskő, hasonlóan a már korábban megjelent képeslapkönyvhöz.

Tóth docens úr mondatai elgondolkodtatóak. Nem kétséges, hogy a kiállítást megtekintve legalább olyan élményszerű időutazásban lesz részünk, mint az Üdvözlés Sajó-Szent-Péterről című kötet lapoztatása közben. Az úti cél most is Sajószentpéter.

Sulyok B.

Múltbeli titkok a várossá válásról

Az emlékeit felidézi: dr. Péter András

Húsz évvel ezelőtt komoly fejlődést kellett felmutatnia annak a településnek, amelyik megkérvenyezte a városi címet. Patrónus nélkül viszont kicsi volt az esély a rang elnyerésére, ezért az akkori településvezetőknek támogatókat kellett találniuk. Sajószentpéteren 1989-re jelentős beruházások fejeződtek be, dr. Péter András tanácselnök pedig sikeresen maga mellé állított néhány befolyásos állami vezetőt.

A hivatalos oklevelet Ladányi József, a megyei tanács akkori elnöke adta át a nagyközségi tanács elnökének

- Közéleti emberként, az üvegyár KISZ-titkáráként úgy láttam, Sajószentpéteren lenne elég pénz a település fejlesztésére, de vezetőink valami oknál fogva nem élnek az adódó lehetőségekkel - mondta előljáróban. - Ezért 1976-ban elváltam a tanácselnöki jelölést, amely posztot a következő 14 évben betöltöttem. Komoly tervekkel érkeztem, hiszen voltak elképzeléseim a lakásberuházásokról, intézményfejlesztésekről és a már akkoriban is komoly problémaként jelentkező közlekedésfejlesztésről. A helyi apparátussal kidolgoztuk a megvalósítási tervet, aminek nagy részét végre is hajtottuk. Mai napig úgy érzem, vezetősem időszakában nagyon sokat fejlődött Sajószentpéter - összegezte tanácselnöki munkáját dr. Péter András.

posztra. Első feladatként befejezte az akkor már régóta húzódo építkezést a Kossuth úton, ami után 16 család költözhetett bérlakásba. A következő feladatként két darab négylakásos épületet hoztak tető alá, majd új szárnyat kapott a mai Léway József Tagiskola. Befejezték a százfős óvoda építését, és folytatódott a lakótelepi beruházások is. Az akkori törvények szigorúan meghatározták, hogy melyik vállalat lehet kivitelező, márpedig a szóba jöhető állami cégek kapacitása véges volt. Ezért a szentpéteri vezetés kikapott keresett: a tanács alapított egy építőbrigádot, amelyik fölléphetett fővállalkozóként, és helyi kisiparosokat bízhatott meg az építkezésekkel. Így folyamatossá vált a munka, és zavartalanul haladt a Kossuth úti „lábasház” és a Móra-lakótelep

építése. Mintegy háromszáz bérlakás épült fel, amelyeket kiutalásos formában hasznosítottak. Felszámolták az egészségtelen bányászkolóniákat, amelyek helyén bányászlakásokat adtak át. Akkoriban nem volt általános, hogy helyi orvosok is beleszólhattak az egészségügyi intézmények tervezésébe, márpedig a Gyógyító Megelőző Intézmény (GYÓMI) az egészségügyi szakemberek jóváhagyása mellett épült meg. Bővült két új iskolával - Hunyadi és Móra - a helyi oktatási intézményrendszer, és új óvodát is avattak. Működött az üvegyár, a bánya, az Elzett és a vegyipari szövetkezet, tehát akkor még nem voltak foglalkoztatási gondok. A lakosság száma 1988-ra elérte a 14 300 főt, vagyis minden feltétel adott volt ahhoz, hogy városi rangra emelkedjen Sajószentpéter. Megyénkből akkor további két település pályázott a címre, hiszen annak elnyerése az állami finanszírozás növelését jelentette. Putnokot az ottani születésű honvédelmi miniszter segítette, míg a harma-

A várossá nyilvánításra 1989. március 1-jén került sor, az avatáson Ladányi József megyei tanácselnök vett részt. Aztán beköszönt a rendszerváltozás folyamata, a tanácselnök pedig látta, hogy teret nyer a pártpolitika, amiből nem kért. Bekerült a B.-A.-Z. Megyei Munkaügyi Központba, ahol tovább tudta kamatoztatni szakközgazdász végzettségét. A későbbiek során egyszer még indult országgyűlési képviselő-, egyszer pedig önkormányzati képviselő-választáson, de érezte, hogy sokan a régi pártpolitikust látták benne, ezért többször már nem próbálkozott. Ezen a ponton elmondja: a pártpolitika soha nem tudott rátelepedni Sajószentpéterre, mert a helyi vezetők abban nem voltak partnerek. Utólag is fájó pontként említi meg, hogy nem sikerült véghezvinnie a városon átmenő 26-os főút bővítését és korszerűsítését, vagy amit még jobban szeretett volna: az elkerülő út megépítését. Szeretne a városban újra élsportot látni, bár örül annak, hogy egyre tisztábbak és virágosabbak az utcák. Jólesett számára, hogy 2004-ben díszpolgárrá választották, és hogy azóta is élvezi a városvezetők bizalmát.

Dr. Péter András 2004-től városunk díszpolgára

dik község Szikszó volt. Elárulja dr. Péter András, hogy ő is sokat lobbizott, hiszen tagja volt a Minisztertanács Tanácsi Kollégiumának, ahol jó kapcsolatokat alakított ki több befolyásos politikussal. Utólag úgy érzi, a legtöbb segítséget Pozsgay Imrétől kapta Sajószentpéter.

Ma nyugdíjasként a református egyházközség presbitere, vállalkozóként pedig egy Miskolc környéki településen hasznosítja szakmai tapasztalát. Kisebbségi fia most Stuttgartban dolgozik építésként, de korábban szerepet vállalt Sajószentpéter rendezési tervének elkészítésében is. A másik fia Kazincbarcikán él, a nagyszülők ott gyakran meglátogatják két unokájukat.

Az egykori tanácselnök szabadidejét - a felsoroltak mellett - az otthoni munka köti le, és amikor teheti, fűr és farag a családi házában. Emellett örömet lel a kertművelésben és a lugasos szőlőtermesztésben is.

Kovács István

Grafikus, akinek a vonal szent

Kávészünet Mezey Istvánnal

Aki nem tud vonalat húzni, semmit sem ér ezen a pályán. Mert mit ér az az ember, aki írni sem tud? Érdemes megjegyezni, hogy a tehetséget kapjuk, de a tudást meg kell szerezni és gyakorolni kell - fejtegeti a képzőművészet alapjainak lényegét Mezey István festő- és grafikusművész, akinek június 25-én délután fél négykor nyílik kiállítása a sajoszentszépi görög katolikus templomban.

Meghökkenő a lakhelyről kifejtett véleménye, hiszen hontalannak tartja magát. Mindezt abból a tényállásból vezeti le, hogy Szikszón született, ám ott csupán egyetlen hétig élt, majd szülei magukkal hozták Sajoszentszépre. A következő húsz évben így városunkban lakott, és itt járt általános iskolába is. Talán négy éves lehetett, amikor kedvenc elfoglaltságává vált az ábrázolás, sorra rajzolta meg a környezetében lévő tárgyakat. Ez olcsó játék volt, de lekötötte a figyelmét. Az ózdi József Attila Gimnáziumban, de különösen annak kollégiumában Pogány Lajos tanár úr könyvtárából bővítette ismereteit, és ott már a könyvekhez illusztrációkat is készített. Az érettségi után sorakatonai szolgálatra vitték, amit aztán két részletben tudott le.

A kettő között Sajosbányában képzés nélküli rajztanárként helyezkedett el, és védett a helyi futbalcsapatban. Egy sérülés miatt abbahagyta a sportolást, és attól kezdve csak az alkotásnak élt. Közben 1967-ben kötött házassága révén Kazincbarcikára költözött, és felvételizett az egri főiskolára. Földrajzból a legmagasabb pontszámot kapta, ám a másik tárgyból, a rajzból nullára értékelték a felvételi munkáját. Azt mondja: ez számára felért egy lelki atombombával, és mély nyomokat hagyott benne. Ezek után nekidurálta magát: sorra jelentek meg rajzai, illusztrációi a különböző kiállításokon. Olyan elismert művészek zsűrizték az alkotásait, mint Feledy Gyula, Kondor Béla vagy Csohány Kálmán, és biztatták újabbnál újabb munkákra. Így adódott számára a lehetőség, hogy 1973-ban jelentkezhetett a Művészeti Alapba, két év múlva pedig már a Képzőművészeti Szövetség tagnyilvántartásában olvashattuk a nevét. Utóbbihoz húsz alkotását zsűrizte a szakmai stáb, azt követően pedig már hivatalosan

viselhette a festőművész rangot. A művészetből nem lehetett megélni, ám munkásságát látva Kazincbarcikán grafikusként alkalmazták a művészeti központban, majd hamarosan három kiállítóterem vezetésével bízták meg. A következő 40 évben a kortárs képzőművészek galériáit szervezte és rendezte a vegyészvárosban. Műtermébe sorra érkeztek a megrendelések, és ő nem volt az az alkotó, aki azokat visszautasította volna. Megtervezte és megrajzolta mintegy 50 tele-

Örök hűség köti gyermekkori lakóhelyéhez

pülés címerét, 80-100 közé teszi a tankönyvekben és tudományos kiadványokban szereplő illusztrációinak számát, de készített számos könyvborítót és díszletet is. Városának megalkotta a 8 méter magas Hild-emlékoszlopot, valamint az Egressy Béni Művelődési Házban látható 24 méter hosszú festményt és az Egressy-emlékoszlopot. Miskolcon a Szemere Bertalan Szakközépiskola céhes emléktáblája került ki a keze alól.

Hosszú évekig vezette az encsi központú művésztelepet, de két évvel ezelőtt befejezte ezt a tevékenységet. Azóta főként „telefonos” tanulóknak, akik időpontot kérnek tőle alkotásaik elemzésére, és rendre igénylik tanácsait is.

- Főállású nyugdíjas vagyok, de annyi a munkám, hogy nem érek rá semmire. Reggeltől estig a műteremben élek, és akár napi 26 órát is képes vagyok dolgozni - vallja. Szerencsésnek tartja, hogy nyugalmazott pedagógus felesége is elhivatott patrónusa a képzőművészetnek, és ő vigyáz arra, hogy ne dolgozza magát halálra. Amikor belekezd egy alkotásba, kikapcsolja a külvilágot, megszűnnek a napszakok, és még az alapvető szükségletekről is megfeledkezik.

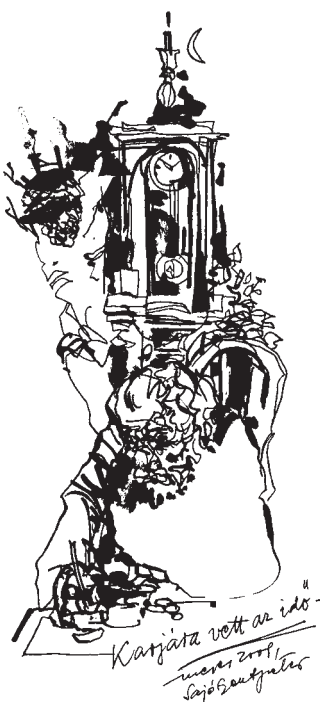
Nem tagadja: akadnak érdeklődők is a műveire, ám a számára fontos munkákat megtartja. „Két lányom nagy bajban lesz a halálom után, mert mit csinálnak majd azzal a rengeteg papírral, amit rájuk hagyok? Adtam ötletet nekik, hogy a főtérre hordják ki, és rakjanak belőle egy jókora máglyát” - mondja ironikusan. Összeszámolni is képtelenség, hány munka hagyta el a műtermét, és mennyi van a magángyűjteményében, de biztos, hogy számuk 18-20 ezer közé tehető. Tanítványait a jövőt illetően semmi jóval nem kecsegteti, ám ha bejutnak a képzőművészeti egyetemre, tudatja velük, hogy a mai világban a képzőművészeti alkotásokból nem lehet megélni. Ha morózusabb, a szemükbe vágja: éhen fogtok halni! Mindezt élettapasztalata mondatja vele. Nem tartja véletlennek, hogy eddigi leghetesebb tanítványa ma postásként dolgozik, mert a legalapvetőbb életszínvonalat csak így tudja biztosítani magának.

Mezey István készítette 20 évvel ezelőtt Sajoszentszépi városavatására a díszleteket, amelyek ma is láthatók. A jubileumra is bizonyítja: örök hűség köti gyermekkori lakóhelyéhez, ezért kiállítást rendez saját alkotásaiból a görög katolikus templomban „Kanjára vett az idő” címmel. Azt vallja: mindegyik darab közül önmagát tekinti a legértékesebbnek, hogy még él, hogy még van, mert a munka sok, az idő pedig rövid.

Számtalan kitüntetés közül legértékesebb az 1995-ben átadott Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje. Kiállításait Moszkvától Rozsnyóig, Gyulától Várpalotáig láthatták a művészetpártolók.

Boldog embernek tartja magát, mert képzeletben mindig azokon a tájakon jár, amelyeket rajzol, és ebben senki nem tudja megakadályozni.

Kovács István

A kiállítás névadó alkotása

Sztárparádé az I. Sajószentpéteri Várospanapokon

Bon-Bon

Az együttes 1995-ben alakult. Török Tamás korábban az Azok a fiúk zenekarban, majd 1993-tól a Bang Bang formációban játszott, amelynek kapcsán összetalálkozott Szolnoki Péterrel, aki vokalistaként szerepelt a zenekarban. Szolnoki a Zalka Máté Tiszt helyettes-képző Zeneművészeti Szakközépiskola fuvola szakán végzett. 1994-ben a

Bang Bang feloszlott, Szolnoki rövid ideig a Bulldózer együttesben énekelt, majd 1995-ben Török Tamással megalapították a Bon-Bont. Első nagylemezük, a Kapaszkodj meg! még nem lett igazán sikeres, a nagy áttörést a Köszönöm, hogy vagy nekem című szám hozta meg számukra. Szolnoki Péter a Bon-Bon mellett számos más magyar formációban is részt vesz. Énekelt duettet Auth

Csillával (Féltelek), vokálozott többek között a Soho Partynak, a Meseautó című albumon pedig korábbi nagy slágereket énekelt újrahangszerelt változatban, valamint tagja a Budapesti Rendőri Ezred zenekarának is.

Budapest Ragtime Band

A Budapest Ragtime Band a magyar tradicionális jazzélet talán legpatinásabb együttese 1980-ban alakult, főiskolát, illetve Zeneakadémiát végzett művészekből. A zenekar célja a ragtime muzsika hagyományainak ápolása mellett több tradicionális amerikai zenei műfaj bemutatása, életben tartá-

sa. A ragtime a múlt század elején rendkívül népszerű és közkedvelt műfaj volt Amerikában. Scott Joplin és a többi ragyogó komponista eredetileg zongorára írták rageiket. A régi zongorakottákat porolta le a Budapest Ragtime Band, a ragtime-okat pedig 8-10 tagú együttesre hangszerelték át. Később a ragtime-ok mellé szving melódiákat, dixieland slágereket és virtuóz hangszeresítőket vettek műsorukra.

Mága Zoltán és az Angyalok

Mága Zoltán nevét hamarabb ismerték külföldön, mint Magyarországon. A világhírű Rajkó zenekar vezető primásaként Európa szinte minden fővárosában, Amerikában és a Távol-Keleten öregbítette hazája hírnevét. Később az általa alapított Budapest Cigány Zenekarral (Budapest Gypsy

Band) bejárta a Föld másik felét, és kivétel nélkül hatalmas sikerű koncerteket adott. Egyedi, első hallásra azonnal felismerhető játéknak kialakításában fontos lépcső volt a pesti Broadway legnagyobb múltú, legcsillogóbb szórakozóhelye, a Moulin Rouge. Egy New York-i vendégszereplésen érte a felkérés: legyen a mulató szólistája. Itt végre megvalósíthatta régi álmát: crossover stílusával megújított

ta az autentikus cigányzenét. Művészi repertoárja a népzene-től a szimfonikus darabokon át musicalekig, jazzig, sőt a könnyűzenéig terjed. Számos kitüntetés birtokosa: 2004-ben a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét, 2005-ben a Kisebbségekért Díjat és a máltai lovagrend tagságát, 2006-ban pedig a Vízügyi Minisztérium A Vizek Kártételei Elleni Védekezésért ezüst érdemérmét kapta.

Szekeres Adrién

Az aktívan eltöltött gyermekévek után a tiszta szemű kislány komoly terveket sző. Számos szavaló- és énekverseny győzteseként felvételt nyer az ország egyetlen irodalmi-drámai tagozatos gimnáziumába, a szentesi Horváth Mihály Gimnáziumba. 1991-ben a gimnáziumot képviselve kimagasló teljesítményt nyújt az Erkel Diák Ünnepeken. Ma-

gánének kategóriában 1. helyezést lesz, és neki ítélik a fesztivál díját, valamint egy különdíjat is. Az érettségi vizsgái után 1992-ben búcsúzik Szentestől. Ez év őszétől Sík Olga növendékeként indul meghódítani a fővárost. Tehetségét Bényei Tamás, a Hot Jazz Band vezetője fedezi fel, aki 1995-ben meghívja állandó vendégnek zenekarába. 1997 elején megismerkedik Erdélyi Lászlóval, az Unisex zenekar

frontemberével. Megismerkedésük után hamar lázas munkába kezdenekek. Négyévi munka után Adrién úgy dönt, nem folytatja tovább a közös munkát Erdélyivel. 2001-ben kiadót vált, és megjelenik első szólóalbuma Futok a szívem után címmel. Azóta is szólókarrierjét építi, igaz, az évek során egy-két duettet is énekelt.

Pogácsasütő verseny

„A város legfinomabb pogácsája” címért

2009. június 27.

Sajószentpéter, Művelődési és Sportközpont

A verseny célja:

Megismerni a sajobszentpéteri sütéstudományban való jártasságát.

A zsűri elnöke:

Kopcsik Lajos

Oscar-díjas mestercukrász

A verseny főszervezője:

Művelődési és Sportközpont - Lévy József Városi Könyvtár

A verseny értékelésének helyszíne:

Sajószentpéter, Művelődési és Sportközpont

A versenyre a jelentkezésüket szeretettel várjuk.

Információ:

Művelődési és Sportközpont (Szabó Emese)

Tel.: 06-48/521-053 vagy 06-20/535-9972

E-mail: msk@parisat.hu vagy mesi0616@freemail.hu

Jelentkezési határidő:

2009. június 19. 14:00 óráig

A jelentkezés módja:

Nevezés történhet írásban (postán vagy faxon) vagy személyesen a sajobszentpéteri művelődési ház irodájában:

A, jelentkezési lap,

B, a sütemény receptjének leadásával lehet.

C, A versenyző hozzájárulása, hogy receptje nyomtatásban is megjelenjen.

Cím:

Művelődési és Sportközpont - Városi Könyvtár

(név: Szabó Emese)

3770 Sajószentpéter, Sport u.32.

Fax: 06-48/521-053

A rendezvény napján helyszíni nevezés nincs!

A lebonyolítás módja:

Az otthon készített süteményeket június 27-én 10:00 óráig kell leadni a művelődési házban felállított zsűri asztalnál.

A pogácsából egy tálca, de minimum 15 db kerüljön leadásra.

Az értékelés 10:00 és 11:00 óra között zajlik.

Az eredményhirdetés ideje: 16:30

Díjazás:

Az első három helyezett serleg-díjazásban részesül.

Minden résztvevő emléklapot kap.

F E L H Í V Á S

A sajobszentpéteri Művelődési és Sportközpont

2009. június 27-én

(szombaton) 10 órai kezdettel megrendezi a

VI. Nemzetközi Sajószentpéteri Borversenyt

fehér, vörös szőlőbor és gyümölcsbor kategóriákban.

A versenyre csak saját készítésű borral lehet nevezni.

A fehérborokat zöld hosszú nyakú 0,75 l-es

rajnai palackban,

a vörösborokat zöld rövid nyakú 0,75 l-es bordói

palackban kell leadni fajtánként 2 üveggel június 21-

én az MSK-ban 8 és 18 óra között.

A borokat 5 tagú zsűri értékeli, és kategóriánként,

minőségük szerint nagyarany-, arany-, ezüst- és bronzéremmel, valamint emléklappal díjazza.

A zsűri elnöke:

dr. Farkas Attila

Eredményhirdetés (szakmai tanácsadással)

június 27-én 20 órai kezdettel lesz a helyszínen.

Érdeklődni lehet:

**Művelődési
és
Sportközpont,**

**Sajószentpéter,
Sport út 32.**

**Telefon:
48/521-053.**

Sajószentpéteri
krónika

Kiadó: Sajó Televízió Közhasznú Társaság; Cím: 3770 Sajószentpéter, Kálvin tér 4.;

Telefon: 48/521-037, Ügyvezető igazgató: Sulyok Barnabás

Főszerkesztő: Vesterné Orbán Szilvia; szentpeterikronika@citromail.hu

Fotó: Gólya Zoltán; Tördelés: Német Sándor

Szerkesztőség, hirdetésfelvétel: 3770 Sajószentpéter, Kossuth út 193.

E-mail: sajotv@parisat.hu; Nyomda: Német Nyomda Kft.

Cím: 3527 Miskolc, Baross Gábor út 17. Telefon: 30/943-4210 Fax: 46/347-086

E-mail: nemetnyomda@nemetnyomda.hu

Megjelenik havonta 4300 példányban. ISSN 1789-7807

A hirdetések tartalmáért a kiadó felelősséget nem vállal! A lapban megjelent cikkek, képek bármilyen formában történő felhasználása a kiadó írásos engedélyével lehetséges. Kéziratokat, fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

I. Sajószentpéteri

Városnapok

2009. június 23-28.
Június 23. kedd

17.00 – Városi könyvtár

PÉCSI SÁNDOR, A SZÍNÉSZKIRÁLY –
Irodalomtörténeti előadás

20.30 – A Korona étterem előtti tér (eső esetén az MSK)

BLACKRIDERS KONCERT (ír és amerikai country)

IX. Borsodi Művészeti Fesztivál
Június 24. szerda

17.00 – Művelődési központ

HELYTÖRTÉNETI VETÉLKEDŐ
Június 25. csütörtök

 15.30 – Görög katolikus templom **MEZEY ISTVÁN**
FESTŐ- ÉS GRAFIKUSMŰVÉSZ KIÁLLÍTÁSA
Június 26. péntek

15.00 – Művelődési központ

KÉPESLAP ÉS VÁROSFOTÓ KIÁLLÍTÁS

15.30 – Művelődési központ

ÜNNEPI TESTÜLETI ÜLÉS – KITÜNTETÉSEK ÁTADÁSA
Június 27. szombat

9.30 Római katolikus templom

ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET

10.00 Sakk

 10.30 Gedeon-kúria **BARCZY PÁL KIÁLLÍTÁSA**

 12.00 Bethlen Gábor út **BARCZY PÁL**- emléktábla- avatás

A két program rendezője a „Miértünk” Sajószentpéterért Alapítvány

Június 27. szombat

15.00 – 22.00 A Művelődési központ előtt

**GASZTRONÓMIAI FESZTIVÁL,
KIRAKODÓVÁSÁR ÉS PROGRAMKAVALKÁD**
15.00 I. Sajószentpéteri Bogrács, Grill-és Társcopyarty, Pogácsasütő és borverseny •

15.30 I. Sajószentpéteri Dalostalálkozó és néptáncműsor •

17.15 Nevezzünk együtt! – a Kassai Thália Színház kabaréja •

18.00 A Bajai Halkommandó gasztronómiai bemutatója (halászlé) •

18.00 Pincéerverseny •

19.30 MÁGA ZOLTÁN ÉS AZ
ANGYALOK KONCERT •

21.00 – 21.45 A „2 Szoknya

1 Nadrág Társulat” műsora

Június 28. vasárnap

a művelődési központ előtt

**KIRAKODÓVÁSÁR – PROGRAMKAVALKÁD –
TÜZIJÁTÉK**
10.00 Testvérvárosi művészek kiállítása •

10.00 Sportprogramok (foci, darts, stb.) •

11.00 A „Miértünk” Sajószentpéterért Alapítvány díjátadó ünnepsége •

13.00 Gyermekprogramok – Játszóház – Kézműves bemutatók •

13.30 Bóbita együttes gyermekkoncertje •

14.30 Babelőadás •

15.00 Felvonulás a BÉV- telepről a Tárna úton az MSK-ig – Lovas huszárok, mazsorettek, fúvószenekar •

15.30 Gólyalábas, óriásbábos vásári komédia •

16.15 Lovasbemutató a sportpályán •

17.00 Fúvószenekari koncert •

17.45 Mazsorettek műsora •

18.00 Musica Historica – régizene- koncert a református nagytemplomban – IX. BMF- program •

18.15 Jancsó Dóra és Kovács Zoltán musical műsora •

19.00 Lazúr Formációs Táncegyüttes és helyi táncosok •

20.00 **BON-BON** •

21.00 **SZEKERES ADRIENN** •

22.00 **TÜZIJÁTÉK**
